

ци-тъ не щѣле да удовлетворѣтъ това негово искание, а пжкъ маджарский краль Емерихъ не искалъ да припознае бжлгарско-то царство; той казвалъ, че Иванъ не билъ истински царъ и че немалъ своя законна земя, а подсѣбилъ чужда земя и провжзгласилъ ѝ се за царъ. Емерихъ се готвилъ да нападне на Бжлгария, да я завладѣе, или пжкъ на гржци-тъ да я предаде изново. За да се избави отъ тая опасностъ и за да го припознаятъ за царъ всички-тъ европейски царйове, царъ Иванъ намислилъ да се отнесе до папа Инокентия 3-й ⁽¹¹⁾. И царъ Иванъ испратилъ писмо до папа-та. Прѣзъ 1200 г. папа Инокентий 3-й отговорилъ на царя Ивана съ писмо, което му донесжлъ священника Доминикъ. Между друго, въ писмо-то си папа-та писалъ Ивану да побжрза да му каже що иска отъ апостолския престолъ. Царъ Иванъ отговорилъ, че царство-то му иска да бжде сжединено съ Римска-та Черкова, която моли да му даде корона и достоинство, какви-то сж имале прѣдишни-тъ бжлгарски царйове. И тжрновский архиепископъ Василий испратилъ писмо до папа-та. Иванъ много чакалъ за отговоръ отъ папа-та, който най-сѣтне, прѣзъ 1203 год., испратилъ за архиепископа Василия палиумъ (малжкъ омофоръ) и го направилъ *приматъ*, а Ивану, вмѣсто царска корона, папа-та испратилъ само едно писмо. Въ това писмо папа-та писалъ Ивану, че корона ще му испрати тогава, когато се увѣри въ прѣданность-та му и въ желание-то му да се подчини на Римска-та Черкова. Папский пратеникъ Иванъ Капеланъ изложилъ царю Ивану условия-та, по които трѣбва да се подчини на папа-та, ако иска да получи царска корона. Въ това врѣме, както видѣхме, царъ Иванъ вече ималъ война съ маджарския краль, който се нарѣкжлъ и бжлгарски царъ; Емерихъ дори отнелъ и нѣкои области отъ Бжлгария. Като се намиралъ въ таково лошаво положение, царъ Иванъ подписалъ условия-та, които му предложилъ папския пратеникъ, па приложилъ и царския си печатъ. Тия условия биле: бжлгарский царъ получава отъ папа-та царска корона и царско достоинство, ала за това той се заджлжава да подчини царство-то си на апостолския римски престолъ; бжлгарский патриархъ, архиепископи-тъ, епископи-тъ и всички тѣ священнослужители въ бжлгар-

(11) Въ онова врѣме се било вкоренило таково убѣждение, че онзи краль, който не получвалъ вѣнецъ отъ папа-та, не се считалъ за истински краль или царъ.